

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«09» квітня 2024 року

Слідчий відділу організації досудового розслідування Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Оліфнович Євген Валерійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62022000000000703, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 08.09.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сідорова Ігоря Юрійовича, 15.09.1982 року народження, уродженця міста Моспине, Пролетарського району, Донецької області, раніше не судимого, останні відомі місця проживання: Донецька область, Пролетарський район, місто Моспине, вул. Депутатська, будинок 21; м. Донецьк, вул. Депутатська, будинок 21.

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 258-3 КК України, а саме участі у терористичній організації, вчиненому за наступних обставин.

Відповідно до абзацу 19 статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» (далі Закон) терористичною організацією визнається стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація згідно зазначеного абзацу визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

При цьому, терористична діяльність відповідно до абзаців 6-11, 15 статті 1 Закону охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у

терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

З метою здійснення терористичної діяльності 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області утворено «Донецьку народну республіку» (далі «ДНР»), одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України (а саме - шляхом відокремлення від України території Донецької області, в порушення порядку, встановленого ст. ст. 2, 73 Конституції України, відповідно до яких територія України є цілісною і недоторканою, а питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом). Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб (більше трьох), що створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якій структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації.

Радою національної безпеки і оборони України 13.04.2014 прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14.04.2014 № 405/2014, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

Наказом керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України від 07.10.2014 № 33/6/а районами проведення антитерористичної операції визначені території Донецької та Луганської областей.

Верховна Рада України 17.03.2015 своєю постановою № 254-VIII визнала тимчасово окупованими територіями окремі райони, міста, селища і села Донецької та Луганської областей, в яких відповідно до Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, до моменту виведення усіх незаконних збройних формувань, російських окупаційних військ, їх військової техніки, а також бойовиків та найманців з території України та відновлення повного контролю України за державним кордоном України.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей, до яких належать райони, міста, селища, села, що визначаються рішенням Верховної Ради України.

Постановою Верховної Ради України від 17.03.2015 № 252-VIII визначено, що до окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких відповідно до Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» тимчасово запроваджується

особливий порядок місцевого самоврядування, належать райони або їх частини, міста, селища і села, що знаходяться на територіях, які розташовані між державним кордоном України з російською федерацією, урізом води Азовського моря та лінією, яка визначена додатком до цієї Постанови, які згідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII водночас є тимчасово окупованою територією, в т.ч. м. Донецьк Донецької області.

Терористична організація «ДНР» діє на території України незаконно та її учасники вчиняють терористичні акти - захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування із застосуванням зброї, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії (зокрема, артилерійські обстріли), які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, в тому числі щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяними у проведенні антитерористичної операції на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі, знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 №106-VIII, а також у Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого російською федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 № 1597-VII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 № 337-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 № 1596-VII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 № 145-VIII.

Вказана терористична організація є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її

учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки, згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину, за допомогою керівників груп, що входили до вказаних блоків.

При цьому, на керівників та учасників силового блоку (спеціально створених «ДНР», не передбачених законом, збройних формувань та терористичних груп для вчинення терористичних актів) покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України. У свою чергу, на представників політичного блоку покладаються організація збору та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації, та осіб, лояльно налаштованих до терористичної діяльності, чим також забезпечується існування вказаної терористичної організації.

«ДНР» має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоків лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, на учасників силового блоку (не передбачених законом збройних формувань та терористичні групи), відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- ведення терористичної діяльності проти органів державної влади, військових підрозділів України та мирного населення, а саме здійснення з використанням невстановленої органами досудового розслідування, військової техніки, в тому числі артилерійського озброєння (самохідні артилерійські установки, реактивні системи залпового вогню, тощо), вогнепальної зброї (кулемети, автомати, гвинтівки, тощо) та боєприпасів (артилерійські снаряди, міни, гранати, тощо), терористичних актів (обстрілів з артилерійського озброєння та вогнепальної зброї) по відношенню до військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні Антитерористичної операції на території Донецької області, працівників органів влади України та інших осіб, в тому числі і мирного населення, з метою дестабілізації обстановки на території Донецької області та України в цілому, сприяння втрати авторитету органів державної влади України та подальшому захопленню території Донецької області, не передбаченими законом, збройними формуваннями терористичної організації «ДНР»;

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «ДНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» (не передбачених законом збройних формувань) та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;
- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та забезпечення власної злочинної діяльності;
- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;
- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного утворення «ДНР», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;
- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;
- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу «ДНР».

На учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного утворення «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «ДНР», з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації, та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії з терористичною організацією «Луганська народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ДНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної, гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним силам України;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході

проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

Терористичною організацією «Донецька народна республіка», з метою сприяння її діяльності, на підставі постанови ради міністрів «ДНР» від 17.07.2014 року № 17-4, створено окремий орган - «Міністерство внутрішніх справ ДНР», в структуру якого увійшов так званий загін мобільний особливого призначення «Беркут», створений 24.10.2014, який розташований за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Геологічна, 3а.

Так, 29.09.2014 прийнято та введено в дію «Положення про Міністерство внутрішніх справ «ДНР», яким визначено його основні функції, а саме: формування та реалізація «державної» політики та нормативно-правового регулювання у сфері внутрішніх справ, вироблення «державної» політики у сфері міграції, виконання кримінальних покарань.

Зазначені документи, видані представниками терористичної організації «Донецька народна республіка» та якими у своїй діяльності керуються представники «силового блоку ДНР», приймалися з метою надання вигляду легітимності діяльності терористичної організації «ДНР», всупереч діючому законодавству України і є протиправними, та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, колишній міліціонер відділення № 1 автотранспортного взводу № 2 спеціального батальйону міліції Головного управління МВС України в Донецькій області, громадянин України Сідоров І.Ю., не пізніше 09 травня 2015 року, перебуваючи на території Донецької області, діючи з мотивів не сприйняття діючої влади в Україні, підтримуючи злочинні наміри терористичної організації «Донецька народна республіка», діючи умисно, керуючись власними переконаннями, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, а також впливу на прийняття рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування України, після захоплення влади бойовиками терористичної організації «ДНР», розуміючи протиправний характер своїх дій, за власною ініціативою, вступив до непередбаченого законом збройного формування терористичної організації «Донецька народна республіка» – загону мобільного особливого призначення «Беркут» «Міністерства внутрішніх справ «ДНР» (скорочена назва російською мовою ОМОН «Беркут»), у складі якого, здійснював ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції.

Під час участі в терористичній організації «ДНР» у складі так званого загону мобільного особливого призначення «Беркут» «Міністерства внутрішніх справ «ДНР», Сідоров І.Ю., з метою популяризації терористичної організації «ДНР» серед місцевого населення окупованих територій Донецької області, приймав участь у пропагандистських відео сюжетах на підтримку терористичної організації «ДНР» які в подальшому висвітлювалися підконтрольними окупаційній владі ЗМІ в соціальних мережах та на телебаченні.

При цьому, Сідоров І.Ю., діючи з єдиним умислом на участь в діяльності терористичної організації «Донецька народна республіка», протягом невизначеного періоду часу, усвідомлював, що терористична організація «Донецька народна республіка», в діяльності якої він приймає участь, діє на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, вчиняють терористичні акти, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної матеріальної шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокацій воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяними у проведенні Антитерористичної операції.

Сідоров І.Ю. вступаючи до так званого загону мобільного особливого призначення «Беркут», був достовірно обізнаним, що останній відноситься до збройних формувань, а саме має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи з визначенням особового складу, де кожна особа носить формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації, використання знаків розрізнення (нарукавних шевронів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та іншим військовим формуванням України, задіяними в проведенні Антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області, так званих блок-постів для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю: автомати, карабіни, кулемети, бойові припаси (патрони та ручні гранати), тощо), а також військову техніку танки, бойові машини піхоти (БМП), бронетранспортери (БТР), тощо.

Крім того, Сідоров І.Ю., усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «Донецька народна республіка» не відноситься до збройних формувань, передбачених законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про міліцію», «Про Державну

прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

Здійснивши в період збройного конфлікту добровільний вступ до збройного формування терористичної організації «Донецька народна республіка», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, а також впливу на прийняття рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування України, Сідоров Ігор Юрійович., виконуючи функції бійця так званого загону мобільного особливого призначення «Беркут» (скорочена назва російською мовою ОМОН «Беркут») Міністерства внутрішніх справ «Донецької народної республіки», використовуючи власні теоретичні знання та практичні навички бійця спеціального підрозділу правоохоронних органів України, приймав участь у терористичній організації «ДНР», в ході якої здійснював утримання територій окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, ведення збройного опору, незаконну протидію та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції.

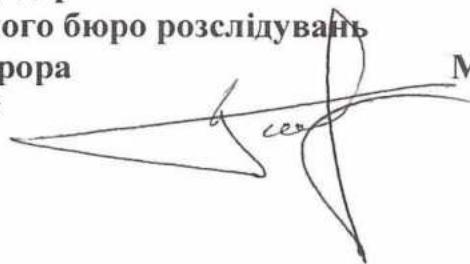
Таким чином, Сідоров Ігор Юрійович, 15.09.1982 року народження, обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Слідчий відділу організації досудового
розслідування Управління
з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку
із масовими протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Євген ОЛФНОВИЧ

Прокурор першого відділу другого
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора
«09» КБІМРР 2024 року

Максим ПОДОПРИХІН

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи

інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені. Роз'яснено про підозру в дбач ст. 3. обличчя зхисити Леворича І. І.

Підозрюваний: _____ _____
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

« 11 » год. « 24 » хвилин « 09 » 04 2024 року.

Письмове повідомлення про підозру і пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:

Снідський ДБР

 Є. Очіговська